

[Kofod-Svendsen]

ser vi, at rådet skal afgive indstillinger om »genetisk behandling« og anvendelse af »ny diagnostisk teknik med henblik på at opspore medfødte defekter eller sygdomme hos befrugtede menneskelige æg, fosteranlæg og fostre.« Der mener jeg at de synspunkter, som fru Helle Degn her omtaler, er dækket ind.

Det, jeg synes er svagheden ved det socialdemokratisk-radikale forslag, er netop, at man ikke har denne konstatering, denne fastslåen af, hvornår det menneskelige liv begynder. Det er svagheden, og fordi den sætning mangler, synes jeg, at det forslag, som fru Helle Degn er medforslagsstiller til, får et vist almindeligt præg, hvor jeg har vanskeligt ved at få så meget substans ud af det. Jeg synes, det bliver lidt udflydende, lidt snak, som jeg har vanskeligt ved at forholde mig til. Når vi har noget, som er præcist, konkret og godt, vil man jo ikke miste noget præcist og godt til fordel for noget, som man ikke kan forbinde ret meget med.

(Kort bemærkning).

Helle Degn (S):

Jeg mener ikke, hr. Kofod-Svendsen rigtig gav Folketinget et svar på spørgsmålet om, hvorfor han ikke ønsker at være med til den lidt bredere definition, men ønsker at overlade det til det etiske råd alene. Det var det eneste svar til Folketinget. Jeg kan stadig væk ikke forstå, hvad der ligger i hr. Kofod-Svendsens angst for den bredere definition, altså også at beskytte ægget mod manipulationer, mod indgreb. Det var den ene ting.

Den anden ting, hr. Kofod-Svendsen sagde, var, at der jo sker noget nyt på befrugtningstidspunktet. Er det så efter hr. Kofod-Svendsens opfattelse adgangstegnet til at etablere en ny retstilstand? Eller hvad er det, hr. Kofod-Svendsen er så interesseret i at få fastslået med selve befrugtningstidspunktet? Hvorfor er det så vigtigt for hr. Kofod-Svendsen?

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (V):

Jeg ville sige til fru Helle Degn, at der er yderligere et argument for at acceptere det forslag, som hun selv og fru Aase Olesen har stillet til § 1, 3. pkt., og som er noget vagt og

lidt løst formuleret, i den ganske centrale formulering, hvad angår kønscellerne, i betækningsudkastet. Fru Margrete Auken var lidt ked af, at det var gået stærkt på det sidste, men i den endelige udgave af betænkningen vil vi få fjernet trykfejlene og få de manglende ord med. På side 3 i betækningsudkastet taler man om, hvilke procedurer der falder ind under § 6, og der er en lang række forsøg med kønsceller inkluderet i det, og det gør faktisk, at det ændringsforslag til § 1, som vi skal stemme om om lidt, så at sige er uden indhold, for vi har allerede i betænkningen givet så klart udtryk for, hvad vi mener på de områder, at jeg synes, at det med § 1, 3. pkt., har fået en formulering, som man skulle fastholde.

Lad mig til allersidst sige, at det er egentlig ærgerligt, at vores debat i den grad har gået på ændringsforslagene, for vi giver offentligheden det indtryk, at det i det arbejde, som vi ellers har lagt frem i stor enighed, og som vi ender med at vedtage, og som er et meget væsentligt fremskridt, er så som så med enigheden. Det er ikke tilfældet. Vi er meget, meget enige, når det kommer til stykket.

Indenrigsministeren (Enggaard):

Efter denne lange og gode debat føler jeg, at det er godt, at vi nu nærmer os det tidspunkt, hvor vi kan afslutte lovgivningen om dette tema.

Jeg synes, der er udført et meget frugtbart og udbytterigt arbejde i udvalget. Der har været stillet kolossalt mange spørgsmål. Der har været mange møder, men der har også været god kontakt imellem udvalgets medlemmer og den verden, som ligger udenfor. Det tror jeg er vigtigt for, at man ikke arbejder ud fra et manglende grundlag med hensyn til virkningerne af det, man her taler om. Det er vel den frygt, der af og til kan møde én, når man nedfælder nogle principper uden helt at kunne gennemskue, hvordan virkningen vil være alle steder. Men jeg tror, at det, vi når frem til, i dag dækker en sådan opfattelse, som der er så stor en bredde bag som muligt. Vi må bare erkende, at vi kan blive klogere i den kommende tid, i de kommende år, efterhånden som vi på ny vurderer disse ting og møder sammenstødet imellem